

MariannuM

Týždenník Rímskokatolíckej farnosti Fatimskej Panny Márie Vranov nad Topľou

Ročník XI./2018

Číslo 19

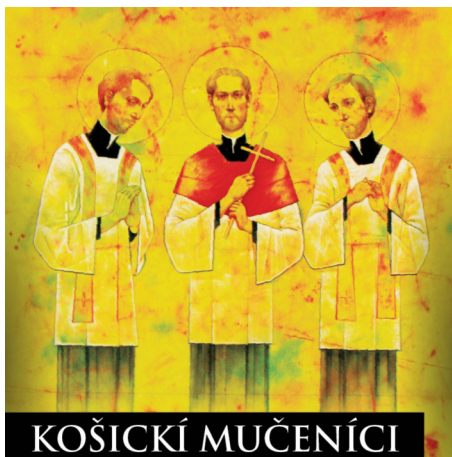
○ ŽIVOTE SVĚTÝCH KOŠICKÝCH MUČENÍKOV

Melichar Grodecký sa narodil v sliezskom Tešíne v roku 1584. Detstvo prežíval v dobrej katolíckej rodine. Gymnázium navštevoval u jezuitov vo Viedni. 23. mája 1603 vstúpil v Brne k jezuitom, kde už celý rok bol aj Štefan Pongrác. V roku 1608 prišiel do Prahy, kde študoval filozofiu a neskôr aj teológiu. Venoval sa i hudbe.

V roku 1614 bol vysvätený za kňaza a ako tridsaťročný sa stáva riaditeľom Výchovného ústavu svätého Václava a kaplánom vo farnosti Kopaniny. Od roku 1619 pôsobí v Košiciach ako kaplán cisárskych vojakov. 16. júna 1619 v Humennom skladá slávnostné sľuby a po nich odchádza do Košíc. Pátri Grodecký a Pongrác bývali v Kráľovskom dome, ktorý im poskytol kráľovský miestodržiteľ Košíc Andrej Dóczy a kde zriadili i kaplnku. A tu sa k nim v rozhodujúcich chvíľach pripojil kanonik Marek Križin. Bolo to v čase veľkých politických, vojenských a náboženských nepokojov.

V roku 1619 sa vzbúrili proti katolíckemu rakúskemu cisárovi Ferdinandovi II. všetci protestanti v Čechách, na Morave a v Sliezsku. Spojili sa s uhorskými luteránmi a vyzvali sedmohradského vojvodu Gabriela Bethlena, aby sa postavil na ich čelo. Bethlen už dávnejšie pomýšľal zmocniť sa uhorskej koruny. Vyhoveli im teda, zozbieral štyridsaťtisíc vojakov a pod vedením Juraja Rákocziho ich vypravil do Uhorska. Povstanci na čele s Rákoczim vtiahli 4. septembra do Košíc.

(na pokračovanie; pripravil Marcel Stanko)

KOŠICKÍ MUČENÍCI

Hľadáme

odpoveď

KAMENE NAŠICH VÍN...

...**A** odpusť nám naše viny, ako i my odpúšťame svojim vinníkom. A neuved' nás do pokušenia, ale zbav nás zlého. Lebo ak vy odpustíte ľuďom ich poklesky, aj váš Nebeský Otec vám odpustí. Ale ak vy neodpustíte ľuďom, ani váš Otec neodpustí vaše hriechy. (Mt 6, 13--15).

O každom človeku možno povedať, že sa rodí s nošou na chrbte, hovorí Max Kašparů český psychiater, pedagóg, premonštrát a gréckokatolícky kňaz, s nošou, do ktorej sa nám celý život sypú kamene našej minulosti. A vzhľadom na to, že medzi nami nie je nikto, kto by nemal vlastnú minulosť, sú naše noše viac-menej zaplnené až po okraj. A minulosť, je ako „choroba“. Choroba, na ktorú sa v tomto prípade síce neumiera, ale pod jej ťarchou sa človek ohýba, upadá. Túto chorobu tvoria kamene vín, ktoré nám do noše padajú. Delia sa na kamene našich vín, ktorými hrešíme proti Bohu, bližnému a sebe, ale i cudzích vín, ktoré ako balvany priletia z okolia a zrania nás. Po čase oba druhy kameňov naplnia obsah noše a začnú postupne zavalovať nás samých. Pomaly, ale isto. Od päty po kolená, do pásu, až sme zrazu zavalení do „vlastného hrobu“. Človek – či mladý, či starý – cíti, že je toho na neho už akosi veľa, že sa potrebuje zbaviť zlej minulosti... Niektorí sa v takej chvíli obracajú k alkoholu alebo iným drogám, iní ovárajú dvere

psychologických a psychiatrických ordinácií a žiadajú rady. Ďalší utápajú minulosť v nepretržitej zábave rôzneho druhu. Pamätajme však, že ak zveríme svoju minulosť psychológovi, bude nás učiť, ako na ňu zabudnúť, ak zveríme svoju minulosť psychiatrovi, predpíše nám pravdepodobne tablety na spanie... Existuje ešte lepšia cesta ako vyššie uvedené, hovorí Max Kašparů, **cesta do spovednice. Ak totiž zveríme svoju minulosť Ježišovi Kristovi, uzdraví ju.** Ale pozor, pri spovedaní neprepadnime istej spovednej rutine. V Otčenáši sa modlíme, aby nám Boh odpustil naše viny v takej miere, v akej sme ich my odpustili svojim vinníkom. A to je vážna veta. Teda nevysypávajme z noše iba kamene, ktoré sme do nej nahádzali sami, ale vysypme pred Božiu tvár i kamene, ktoré nás udreli do tváre a prileteli z rúk ľudí, ktorí žijú okolo nás a my sme neboli ochotní im odpovedať chlebom... Žijeme teraz v pôstnej dobe, ktorá je zvlášť určená na to, aby sme v nej vysypávali naše noše plné ťažkého kamenia... a tak spolu s Ježišom vstali vo veľkonočnú nedeľu k novému životu.

Prosba: Cítim už dlhší čas ťarchu svojej existencie. - Pane, zbav ma hlúposti nosiť nošu plnú kamenia.

Zdroj: Kašparů, Max: Zápisník potulného kazateľa (spracovala: Jana Dzurovčinová)

NAŠA SMŤ V JEŽIŠOVI KRISTOVI

Dnešným trendom je nájsť si rýchle riešenie na všetko. Nechce sa nám chodiť peši a preto si kúpime auto, bolí nás hlava a preto si dáme ružovú tabletku, chceme sladkosti, kúpime si ich v obchode - sme zvyknutí na instantné riešenia, rýchle a zaručene účinné. Keď však lekár povie, že nám ostáva mesiac života, čo urobíme, keď riešenie neexistuje? Musíme prijať holú skutočnosť, a to je to najťažšie, nikto a nič nám už nedokáže zachrániť život. Nedokáže to moderná doba a jej medicínske pokroky a ani Pán Boh. Rovnako ťažké je pochopiť, že nemôžeme kúpiť život človeku, ktorého milujeme, nemôžeme sa zaňho ani obetovať, vyjednávať so smrťou sa totiž nedá. To, čo však môžeme urobiť, je odprevadiť ho k posledným dverám, za ne však už musí kráčať sám. *Smrť je zakončením pozemského života. Náš život sa meria časom, v priebehu ktorého sa meníme, starneme a smrť, ako u všetkých*

živých tvorov na zemi, sa javí ako normálny koniec života. Táto stránka života dáva nášmu životu určitú naliehavosť, lebo myšlienka, že sme smrteľní slúži aj na to, aby nám pripomínala, že na realizovanie nášho života máme vymedzený čas: „V dňoch svojej mladosti pamätaj na svojho Stvoriteľa, kým... sa nevráti prach do zeme, čím bol aj predtým a duch sa vráti k Bohu, ktorý ho dal.“ (Kaz 12,1.7)

Pokiaľ ide o smrť, nemáme si ju držať od tela, ani kým sme mladí a plní síl. Ne je to ako často znázorňovaná temná postava s kosou v ruke, ale prirodzená súčasť života. Ak máme v rodine umierajúceho, urobme preňho pekné gesto, trávm s ním čas a nedeprimujme ho svojim vlastným zúfalstvom. Umierajúci tesne pred smrťou milujú ľudí inak, ako my živí. Uvedomujú si ich existenciu, ale chcú byť viac sami, akoby cítili, že túto cestu musia prejsť sami a nikto iný ju nevidí tak jasne. To, čo si však želajú do poslednej chvíle, je, aby sa ich blízki cítili dobre. Nechcú, aby nad nimi nariekali a už vôbec nechcú vidieť tváre pokrčené plačom. To si želajú najviac, aby blízki neboli smutní a neplakali, hlavne nie nad nimi, oni ľútosť už necítia. Svätý František Assiský je autorom citátu: „*Buď pochválený, môj Pane za našu sestru telesnú smrť, ktorej ani jeden živý človek nemôže uniknúť. Beda tým, čo zomrú v smrteľných hriechoch! Blažení tí, ktorých nájde smrť v tvojej najsvätejšej vôli, lebo druhá smrť im neuškodí.*“

Zdroj: Katechizmus Katolíckej Cirkvi, Internet

(spracovala Jozefína Gajdovčíková)

ZO ŽIVOTA FAIRNOSTÍ

TOUR DE MORAVA

Nedeľa 5. augusta 2018 – deň „2“

Svatohostýnske múzeum

V roku 1913 založili jezuiti Svatohostýnske múzeum. V svojej expozícii predstavuje historický vývoj Hostýna od predhistórie až po súčasnosť. V galérii je aj prírodná expozícia flóry a fauny Hostýnskych vrchov. V súčasnosti je tu až cez 100 000 exemplárov. Múzeum je umiestnené v priestoroch jedinečnej Jurkovičovej sále v pútnickom dome

Monumentálne schodište

Toto schodište prepája vodnú kaplnku a baziliku. Má 221 stupňov, dĺžku 242 metrov a pretínajú ho dve cesty na tri nerovnaké časti. Najužšie stupne sú pri vodnej kaplnky (5 – 6 metrov) a najširšie smerom k bazilike (až 12,5 metra). Výstavba schodišťa trvala necelý rok. Slávnostne bolo vysvätené 12. septembra 1910. Na schodišťových stupňoch sú mená dobrodincov, ktoré sa dajú čítať aj dnes. Rekonštrukcia bola vykonaná v roku 2000. Súčasne sa vykonala aj výmena osvetlenia schodišťa. Pri vodnej kaplnke sa na schodište napája chodník, ktorý vás odvedie až do dediny Chvalčov.

Vonkajší oltár

Je postavený po ľavej strane baziliky. Na jej stavbu bola použitá koňštrukcia z Velehradu. Pri jubileu 1100. výročia smrti sv. Metóda venoval v roku 1985 pápež Ján Pavol II. bazilike Zlatú ružu. Takú vysokú poctu dostalo iba niekoľko kresťanských chrámov na svete. Práve z tejto akcie prišla koňštrukcia na Svatý Hostýn. Nový bol postavený v roku 2012 a slúži ako liturgický

priestor aj ako pódium pre divadlo a koncerty. Toto pódium sa využíva na sv. omše, ktoré sa konajú pod holým nebom ale hlavne pre zhromažďovanie mladých ľudí (gospelové kapely, divadlá, workshopy, duchovné cvičenia, prednášky, ...)

Hostýnska vodná nádrž s príľahlým penziónom Ovčárna

Staré oppidum na hore Hostýn malo dve vstupné brány. Slavkovská brána sa nachádza na úpätí juhozápadného svahu. Obranný val je tu vysoký 10 metrov. Po prejdení Slavkovskej brány do vnútra oppídia prichádzame k vodnej nádrži, ktorá je po celý rok zásobovaná pramenitou vodou. Jedná sa o pravekú cisternu. Predtým to bol rybník, z ktorého sa v zime bral ľad a ukladal sa do ľadovni, ktorá bola pod Pútnym domom č. 2. V lete sa využíval tento ľad na chladenie potravín. V súčasnosti je táto nádrž vzácnym biotopom s výskytom veľmi ohrozených druhov obojživelníkov. Nádrž je v širšom okolí jedinou vhodnou lokalitou pre ich rozmnožovanie.

Ovčárna – ubytovací penzión – po všetkých pohromách, ktoré začali zrušením baziliky cisárom Jozefom II v roku 1787 sa vybudovala iba ovčiareň k chovu oviec na nezalesnenom vrchole hory. Na prelome 18. a 19. storočia existoval na vrchole hory Starý hotel, reštaurácia a ubytovňa Ovčárna, zriadená z bývalej ovčiarni, pôvodne označená ako Útulňa. Rozsiahla rekonštrukcia sa uskutočnila v roku 1994 až 1995. Dnes táto budova slúži ako penzión.

pokračovanie v nasledujúcich čísloch

(spracoval Peter Tóth)

RODINA

Na oblohe sa začali objavovať krdle divých husí. Husi lietajú v trojuholníkovej formácii, vytvárajúc písmeno V. Rozmiestnia sa tak, aby mávanie krídel každej z nich vytváralo tlak zdola smerom nahor pre tú, ktorá letí hneď za ňou. Takýmto spôsobom celý krdel zvyšuje dolet o sedemdesiat percent v porovnaní s vtákom, ktorý by letel sám. Husi takto preletia tisíce kilometrov.

Keď sa prvá hus unaví, premiestni sa na kraj a jej miesto na čele krdla zaujme iná hus. Letiaci krdel robí veľký gagot. Keď husi letia, gágajú zozadu, aby povzbudili tie vpredku k zachovávaní rýchlosti.

Je tu ešte jedna dôležitá maličkosť. Keď nejaká hus vystúpi z formácie, lebo je chorá alebo zranená, spolu s ňou vystúpia ďalšie dve husi a sprevádzajú ju až na zem, aby jej pomáhali a chránili ju. S takouto húskou zostanú až dotedy, kým nedokáže pokračovať v lete alebo kým nezahynie. Až potom pokračujú v lete, aby znovu dostihli svoj krdel.

V rodine je to tak.

Zdroj: Bruno Ferrero: Ladovec a piesková duna
(spracovala Anna Sabolová ml.)

1. čítanie: Iz 43, 16-21

Ž: 126, 1-2b. 2c-3. 4-5. 6

Refrén: Veľké veci urobil s nami Pán a máme z toho radosť.

2. čítanie: Flp 3, 8-14

Evanjelium: Jn 8, 1-11

Krátke zamyslenie na evanjelium:

Ak sledujeme rozprávanie o cudzoložnej žene, môžeme si všimnúť, že Pán sa dvakrát v príbehu vzpriami a zakaždým vynesie súd. Najprv osloví farizejov, druhýkrát dáva žene slobodu. Ukameňovanie nebolo v Ježišovej dobe bežným zvykom. Porovnajme tento príbeh s priebehom Ježišovho odsúdenia na smrť. Rozprávanie o cudzoložnej žene však prináša aj ďalšie paralely k Veľkej noci, keď začína v Getsemanskej záhrade. Čo je však dôležitejšie, Pán zjavuje, ako bude Boh odteraz zaobchádzať so svetom. Nejde o jeho zničenie či smrť. Ide mu o človeka a jeho obrátenie. V texte Ježiš doslova hovorí: „Kde sú tvoji žalobcovia?“ Slovo „žalobca“ sa potom objaví v Zjv 12, 10: „Teraz nastala spása, moc a kráľovstvo nášho Boha a vláda jeho Pomazaného, lebo bol zvrhnutý žalobca našich bratov, ktorý na nich dňom i nocou žaloval pred naším Bohom.“ Kristus nám priniesol veľkú slobodu!
(podľa www.vira.cz)

Liturgia hodín: 1. týždeň žaltára.

Vydavateľstvo Slovo medzi nami vydáva knihu **Vyrovnanosť a pokoj**

Bratislava 2. apríla (TK KBS)

Vydavateľstvo Slovo medzi nami vydáva knihu **Vyrovnanosť a pokoj** s podtitulom **Spiritualita pribúdajúcich rokov**. Jej autori **Jim McManus** a **Stephanie Thornton** sa v nej úprimne pozerajú na každý aspekt staroby, a zároveň ukazujú, že pribúdajúci vek je jedným z najúžasnejších Božích darov – čas na skutočný duchovný rast.

Kniha hovorí o tom, že staroba nie je strata času, ale že strata zdravia, mladického elánu, práce, ktorá bývala podstatou našej identity, strata tých, ktorých sme mali radi, a možno aj strata mentálnych schopností, to všetko je priestor pre rast v duchovnej oblasti človeka. Každá kapitola obsahuje otázky na premýšľanie ako praktické cvičenie pri prehľbovaní nášho chápania starnutia a objavovaní, ako nás ovplyvňuje ako jednotlivcov. Kniha **Vyrovnanosť a pokoj** pomôže veriacemu aj neveriacemu, ktorý čelí starobe, ktorý sa zamýšľa nad tým, ako sa s ňou vyrovná a tiež tomu, kto chce pochopiť, čím prechádzajú v procese starnutia jeho milovaní.

Knihu **Jima McManusa** a **Stephanie Thornton** **Vyrovnanosť a pokoj** preložila **Zuzana Smatanová**, má 184 strán. Knihu je možné objednať na emailovej adrese slovo@smn.sk.

Jim McManus je kňaz, redemptorista a misionár milosrdenstva, rektor Centra spirituality Panny Márie v Perthe v Škótsku. Ostatných 30 rokov pôsobí v diele

duchovnej obnovy ako kazateľ počas duchovných cvičení a misií, vedie kurzy duchovnej obnovy, workshopy a semináre o službe uzdravovania.

Arcibiskup Pontier: Cirkev prechádza skúškou, je to príležitosť k obráteniu

Francúzsko 3. apríla (RV CZ) "Naša situácia je momentálne veľmi vážna," povedal na pondelkovom zasadnutí Franúzskej biskupskej konferencie jej odstupujúci predseda arcibiskup **George Pontier**. Priznal, že biskupi pociťujú ťažkosti z problémov a uvedomujú si dezorientáciu, zmätok a bolesť medzi veriacimi.

V rozhovore pre Vatikánsky rozhlas metropolita **Marseille** pripustil, že cirkev prechádza skúškou, ktorá je príležitosťou k osobnému i kolektívnemu obráteniu. Vraciame sa k podstatnému, hovorí arcibiskup **George Pontier**. "V nepokojných časoch je potrebné dúfať v Krista. Nedopustiť, aby nad nami nepokoj prevzal kontrolu; nenechať sa strhávať ďalšími a ďalšími vlnami pobúrenia. Počas môjho funkčného obdobia došlo k celému radu ťažkostí, ktoré nás nútia vrátiť sa k tomu, čo je naozaj vážne. To je pravý význam skúšok, ktorými prechádzame. Prinútiť nás, aby sme sa vrátili k tomu, čo je podstatné. Je potrebné nasledovať Krista, žiť ako On a nie tak, ako chce tento svet. Našou jedinou nádejou je Kristus a nie akési úspechy či zdanie, ani počty veriacich."

Zdroj: www.ttkbs.sk

(spracovala **Anna Sabolová ml.**)

Farské oznamy

V ČASE OD **08.04.2018** DO **14.04.2019**

Vedenie modlitieb pred sv. omšami: V týždni **14.4. - 20.4.** vedie modlitby pred sv. omšami p. **Ľubica Chomjaková.**

Nácvik zborov: Zbor dospelých nacvičuje každú **stredú** v kostole po sv. omši, delené skúšky sú podľa dohody. Detský zbor nacvičuje v **sobotu o 13³⁰** v pastoračnom centre (zvlášť pozývame prvoprijímajúce deti).

Spovedanie: V nasledujúcom týždni budeme spovedať v našom kostole viacerí kňazi vo **štvrtok** popoludní od **15⁰⁰** do **17³⁰** a v **sobotu** dopoludnia od **9⁰⁰** do **12⁰⁰**. Spovedať budeme bez prestávok a počas spovedania sa sv. prijímanie nebude podávať. Prosím o dobrú prípravu na sviatosť zmierenia, pokojne aj písomnú, a podľa možností aj o rešpektovanie časov vysluhovania sviatosti zmierenia. V iné dni budeme spovedať v iných kostoloch na okolí, podľa rozpisu v liturgickom programe.

Spoved' chorých: V **piatok 12. 4.** dopoludnia navštívim chorých spovedajúcich sa len pred sviatkami. Nahláste ich v sakristii do štvrtka.

Farské rady: Prosím o stretnutie v **pondelok** o **20⁰⁰** ekonomickú radu a v **stredú** o **19³⁰** pastoračnú radu.

Pôstne kázne sa končia dnešnou, piatou pôstnou nedeľou. Chcem sa poďakovať kazateľovi o. Františkovi Barnovi a nám všetkým popriať hojný duchovný úžitok zo zamyslení nad poéziou majstra Ráfusa.

Kvetná nedeľa: Na budúcu nedeľu si prineste si palmové ratolesti alebo ratolesti iných stromov na požehnanie. Svätá omša o **10⁰⁰** začne liturgickým sprievodom od starého kostola o **9⁴⁵**. V prípade nepriaznivého počasia začneme o **10⁰⁰** v novom kostole. Ratolesti uchovávané doma pripomínajú veriacim Kristovo víťazstvo, ktoré slávil procesiou.

Krížové cesty: V Kvetnú nedeľu sa krížovú cestu bude modliť spevácky zbor Fatimskej Panny Márie.

Zápis žiakov do 1. ročníka Cirkevnej základnej školy s materskou školou sv. Dominika Savia vo Vranove nad Topľou bude **11. apríla (štvrtok)** v čase **14³⁰** do **17³⁰** na Bernolákovej 92.

Rozpis lektorov:

Kvetná nedeľa: 08.00 hod. - **rod. Š. Fenika;** 10.00 hod. - **rod. Baníková, rod. Hrubovská.**

Z farskej matriky: V mesiaci marec sme sa rozlúčili s **Máriou Bižovou.** Krsty a sobáše neboli žiadne

OHLÁŠKY:

Máριο Kysel, syn Martina a Valérie rod. Jackovej, bývajúci vo Vranove nad Topľou a **Mária Bankovičová,** dcéra Jozefa a Jarmily rod. Stasiwovej, bývajúca v Černom, ohlasujú sa 1. krát.

PONDELOK 08.04.2019	Sv. spoveď: 17 ⁰⁰ Sv. omša: 18 ³⁰ ZBP Ján (65 rokov) Poklona Olt. sv.: 19 ¹⁵
UTOROK 09.04.2019 <i>16.30-17.30 spovedáme: Davidov, Kamenná Poruba, Lomnica</i>	Sv. omša (JaA): 6 ³⁰ + Jozef, Helena, Jozef a Ján Koneční; + Michal, Mária, Jozef
STREDA 10.04.2019 <i>15.00-17.30 spovedáme: Dlhé Klčovo</i>	Sv. omša: 18 ³⁰ ZBP Mária Dobranská (70 r.) (detská)
ŠTVRTOK 11.04.2019	Sv. spoveď: 15 ⁰⁰ - 17 ³⁰ s poklonou Sv. omša: 18 ³⁰ + Mária Bízová
PIATOK 12.04.2019 <i>16.00-17.30 spovedáme: Sačurov</i>	Sv. omša: 18 ³⁰ ZBP Martin Demčák (18 rokov) (mládežnícka)
SOBOTA 13.04.2019 <i>14.00-16.30 spovedáme: Večec</i>	Modl. večeradlo: 7 ⁰⁰ Sv. omša: 8 ⁰⁰ za obrátenie hriešnikov Sv. spoveď: 9 ⁰⁰ - 12 ⁰⁰ Sv. omša (JaA): 18 ³⁰ + Anna Kožejová (1. výročie)
NEDEĽA 14.04.2019 KVETNÁ NEDEĽA ČIŽE NEDEĽA UTRPENIA PÁNA <i>15.00-18.00 spovedáme: Bazilika-Sever</i>	Sv. omša: 8 ⁰⁰ za farnosť Sv. omša: 10 ⁰⁰ + Peter Konkoľ a Michal, Anna, Jozef a Anna Demčákoví Křížová cesta: 14 ³⁰

„Cudzoložstvo je aplikovaním liberálnosti v láske.“ (Henry Mencken)

VYDÁVA

Združenie veriacich PRO NOBIS Čemerné

Tehelná 266, 093 03 Vranov nad Topľou; tel.č. 057/4426 286; 0908 047 220;

Redakciu vedie: M. Stanko; Jazyková úprava: M. Majzlíková; Grafická úprava: R. Majzlík

Vaše pripomienky, príspevky a návrhy čakáme na mariannum@gmail.com vždy do **štvrtok** do **12:00**

Redakcia si v prípade potreby vyhradzuje právo upravovať uverejňované príspevky.